

1982. évi 42. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Nicaraguai Köztársaság között Managuában, 1981. november 14-én aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az Egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése 1982. november 27-én Budapesten megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Nicaraguai Köztársaság között Managuában, 1981. november 14-én aláírt konzuli egyezményt ezzel a törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„Konzuli egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Nicaraguai Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság és a Nicaraguai Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy államaik érdekeinek, valamint állampolgáraik jogainak és érdekeinek védelmét megkönnyítsék, szabályozzák konzuli kapcsolataikat és ily módon hozzájáruljanak a két állam közötti együttműködéshez és a baráti kapcsolatok erősítéséhez,

elhatározták, hogy Konzuli Egyezményt kötnek és e célból Meghatalmazottaikká kinevezték:

a Magyar Népköztársaság: *Puja Frigyes* külügyminisztert,

a Nicaraguai Köztársaság: *Miguel D'Escoto* külügyminisztert,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

A jelen Egyezmény alkalmazásában:

- (1) „konzulátus” főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus vagy konzuli ügynökség;
- (2) „konzuli kerület” a fogadó államnak az a területe, ahol a konzulátus a konzuli feladatok ellátására jogosult;
- (3) a „konzulátus vezetője” a konzulátus élén álló főkonzul, konzul, alkonzul, vagy konzuli ügynök;
- (4) „konzuli tisztviselő” az a személy - ideértve a konzulátus vezetőjét is -, akit konzuli feladatok végzésével bíznak meg. E megjelölés alá tartozik az a tisztviselő is, akit a konzuli szolgálattal való ismerkedés céljából küldenek a konzulátusra (gyakornok);
- (5) „konzuli alkalmazott” az a személy, aki a konzulátuson igazgatási és műszaki feladatokat lát el. E megjelölésen a gépkocsivezetőt, a háztartási alkalmazottat, a kertészt és a konzulátus fenntartásával kapcsolatos teendőket ellátó más személyeket is érteni kell;
- (6) „konzuli helyiségek” - tulajdonjogi helyzetükre való tekintet nélkül - a kizárólag konzuli feladatok végzésére szolgáló épületek vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek - köztük a konzulátus vezetőjének lakása;
- (7) „konzuli irattár” a hivatalos levelezés egész anyaga, okiratok, rejtjeleszközök, könyvek, műszaki és irodai eszközök, továbbá az ezek őrzésére szolgáló berendezési tárgyak;
- (8) „hajó” a Szerződő Felek lobogójának használatára jogosult minden tengeri jármű, amely tengeri hajózásra szolgál;
- (9) „repülőgép” minden olyan légi jármű, amely a Szerződő Felek felségjelének használatára jogosult;
- (10) a „küldő állam állampolgára” meghatározás a jogi személyt is magában foglalja.

II. fejezet

Konzulátus létesítése. Konzuli tisztviselők és alkalmazottak kinevezése

2. cikk

- (1) Konzulátust létesíteni a fogadó állam területén csak annak hozzájárulásával lehet.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és konzuli kerületét a küldő és a fogadó állam esetenként közös megegyezéssel állapítja meg.

3. cikk

- (1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton megkéri a fogadó állam hozzájárulását a kinevezéshez.
- (2) A hozzájárulás megadása után a küldő állam diplomáciai képviselője bemutatja a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli patenst vagy más kinevezési okiratot, amelyben fel kell tüntetni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, rangját, a konzulátus székhelyét, valamint a konzuli kerületet.
- (3) A konzuli patens vagy más kinevezési okirat bemutatása után a fogadó állam a lehető legrövidebb időn belül megadja a működési engedélyt (exequatur).
- (4) A konzulátus vezetője akkor kezdheti meg működését, amikor a fogadó állam a működési engedélyt (exequatur) megadja.
- (5) A fogadó állam hozzájárulhat ahhoz, hogy a konzulátus vezetője a működési engedély (exequatur) megadása előtt ideiglenesen megkezdhesse működését.
- (6) A konzulátus vezetőjének - akár ideiglenes - elismerése után a fogadó állam hatóságai minden szükséges intézkedést megtesznek avégből, hogy a konzulátus vezetője hivatali tevékenységét elláthassa.

4. cikk

A küldő állam előzetesen közli a fogadó állam külügyminisztériumával annak a konzuli tisztviselőnek - aki nem a konzulátus vezetője - családi és utónevét, rangját és beosztását, továbbá a konzuli alkalmazottak családi és utónevét, valamint állampolgárságát.

5. cikk

A konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet.

6. cikk

- (1) Ha a konzulátus vezetője bármilyen okból nem tudja hivatali tevékenységét folytatni, vagy a konzulátus vezetőjének tisztsége átmenetileg megüresedik, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja a kérdéses konzulátus, vagy a fogadó államban működő más konzulátus valamelyik konzuli tisztviselőjét vagy a fogadó államban működő saját diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének valamelyik tagját. Ennek a személynek családi és utónevét a fogadó állam külügyminisztériumával előzetesen közölni kell.
- (2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy jogosult a konzulátus általa helyettesített vezetője feladatainak ellátására és megilletik ugyanazok a jogok, kiváltságok és mentességek, amelyeket az Egyezmény a konzulátus vezetőjének biztosít.
- (3) Ha a küldő állam az [\(1\) bekezdés](#) értelmében saját diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének valamelyik tagját bízza meg a konzulátus ideiglenes vezetésével, ez a megbízás nem érinti e személy diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

7. cikk

A fogadó állam indoklás nélkül diplomáciai úton bármikor közölheti a küldő állammal, hogy a konzulátus vezetőjének működési engedélyét (exequatur) megvonja, illetve a konzulátus bármely más konzuli tisztviselőjét vagy alkalmazottját nem tartja elfogadhatónak. Ebben az esetben a küldő állam az érintett konzuli tisztviselőt vagy alkalmazottat visszahívja. Amennyiben a

küldő állam ezen kötelességének ésszerű időn belül nem tesz eleget, a fogadó állam megtagadhatja az érintett konzuli tisztviselő vagy alkalmazott e minőségének további elismerését.

8. cikk

(1) A küldő állam - a fogadó állam törvényei által megengedett keretek között és a fogadó állam által meghatározott bármely személytől vagy szervtől tulajdonba, használatba vagy bérbe vehet telkeket, épületeket vagy épületrészeket a konzulátus céljára, valamint a konzuli tisztviselők és azon konzuli alkalmazottak lakásának céljára, akik a küldő állam állampolgárai. A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak az említett célokra szolgáló telkek, épületek vagy épületrészek megszerzésében.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglaltak nem mentesítik a küldő államot az alól, hogy tiszteletben tartsa az arra a körzetre vonatkozó városfejlesztési rendelkezéseket vagy egyéb korlátozó intézkedéseket, ahol az említett telkek, épületek vagy épületrészek találhatóak.

III. fejezet

Kiváltságok és mentességek

9. cikk

A fogadó állam gondoskodik a konzuli tisztviselők védelméről és minden szükséges intézkedést megtesz abból a célból, hogy tevékenységüket folytathassák és élvezhessék mindazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket az Egyezmény és a fogadó állam jogszabályai a számukra biztosítanak.

10. cikk

(1) A konzulátus épületén el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő állam és a fogadó állam nyelvén a konzulátus elnevezését.

(2) A küldő állam lobogóját ki lehet tűzni a konzulátus épületére és a konzulátus vezetőjének lakására.

(3) A konzulátus vezetője hivatali működése során a küldő állam zászlóját az általa használt járműveken is elhelyezheti.

11. cikk

(1) A konzulátus kizárólagos céljaira szolgáló épületek vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek sérthetetlenek. A fogadó állam hatóságai az említett épületekbe vagy épületrészekbe és telkekre csak a konzulátus vezetőjének, vagy a küldő állam diplomáciai képviselője vezetőjének, vagy az általuk felhatalmazott személy előzetes hozzájárulásával léphetnek be.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései a konzuli tisztségviselők lakására, továbbá azon konzuli alkalmazottak lakására is kiterjednek, akik a küldő állam állampolgárai.

12. cikk

A konzuli irattár mindenkor és elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen.

13. cikk

(1) A konzulátus kapcsolatot tarthat a küldő állam kormányával, diplomáciai képviselőivel és konzulátusaival. Ennek során joga van rejtjel használatára, igénybe veheti az általános távközlési eszközöket, valamint a diplomáciai és konzuli futárszolgálatot, beleértve a diplomáciai és konzuli küldeményeket is. Az általános távközlési eszközök igénybevételekor a konzulátusra ugyanaz a díjszabás irányadó, mint a diplomáciai képviselőre.

Rádióállomást a konzulátus csak a fogadó állam engedélyével létesíthet és tarthat üzemben.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése a kapcsolattartás igénybe vett eszközétől függetlenül, továbbá a lepecsételt és a hivatalos jelleget láthatóan feltüntető jelzéssel ellátott konzuli küldemények sérthetetlenek, azokat a fogadó állam hatóságai nem ellenőrizhetik, illetve nem tarthatják vissza.

(3) A küldő állam konzuli futárait a fogadó állam területén ugyanazok a jogok, kiváltságok és mentességek illetik meg, mint a diplomáciai futárokat.

(4) A konzuli küldeményt repülőgép vagy hajó parancsnokára is rá lehet bízni, aki azonban nem tekintendő konzuli futárnak. A parancsnokot el kell látni hivatalos irattal, amely feltünteti a küldemény darabszámát. A konzuli küldeményt a konzuli tisztviselő jogosult a parancsnoktól közvetlenül és mindennemű akadályoztatás nélkül átvenni, illetve azt neki átadni.

14. cikk

A konzuli tisztviselőnek és annak a konzuli alkalmazottnak a személye, aki a küldő állam állampolgára, sérthetetlen; őket letartóztatni vagy bármilyen formában őrizetbe venni nem lehet. A fogadó állam kellő tiszteletet tanúsít irántuk, és minden intézkedést megtesz annak megelőzésére, hogy személyüket, szabadságukat és méltóságukat bármilyen sérelem érje.

15. cikk

(1) A konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott, aki a küldő állam állampolgára - a Diplomáciai Kapcsolatokról szóló, 1961. április 18-án elfogadott Bécsi Szerződés 31. cikke (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *c)* pontjában, valamint [\(3\) bekezdésében](#) foglalt kivételektől eltekintve - nem tartozik a fogadó állam joghatósága alá.

(2) A konzuli tisztviselővel és a konzuli alkalmazottal együttélő családtagot, amennyiben a küldő állam állampolgára, ugyanúgy megilleti a fogadó állam joghatósága alóli mentesség és a személyi sérthetlenség, mint a konzuli tisztviselőt és a konzuli alkalmazottat.

(3) A küldő állam lemondhat a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott, valamint családtagjaik mentességéről. A lemondásnak minden esetben kifejezettnek kell lennie.

A fogadó állam polgári és államigazgatási joghatósága alóli mentességről való lemondás nem jelent a határozat végrehajtása alóli mentességről való lemondást; ehhez külön lemondás szükséges.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselő a fogadó állam bírósága vagy más hatósága előtt nem köteles tanúvallomást tenni.

(2) A konzuli alkalmazott tanúként megidézhető a fogadó állam bírósága vagy más hatósága elé. A hivatali tevékenysége körébe eső ügyekben megtagadhatja a tanúvallomást. Vele szemben semmiféle kényszerintézkedés vagy büntetés nem alkalmazható.

(3) Az e cikk rendelkezései a konzuli tisztviselővel és a konzuli alkalmazottal együttélő családtagjára is kiterjednek, ha a küldő állam állampolgára.

17. cikk

(1) A konzuli tisztviselő a fogadó államban mentes a honvédelmi és minden egyéb kötelező szolgálat alól.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései kiterjednek a konzuli alkalmazottra, továbbá a konzuli tisztviselővel és a konzuli alkalmazottal együttélő családtagjaira is, amennyiben nem a fogadó állam állampolgárai.

18. cikk

A konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott, valamint velük együttélő családtagjaik mentesek minden olyan kötelezettség alól, amelyeket a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vételével és lakhatási vagy más hasonló megszerzésével kapcsolatban előírnak.

19. cikk